

Księga Jeremiasza

Rozdział 23

1. Biada pasterzom, co gubią i rozpraszają trzodę Mojego pastwiska! mówi WIEKUISTY. 2. Dlatego tak mówi WIEKUISTY, Bóg Izraela, o pasterzach, którzy pasą Mój lud: Wy rozproszyliście Moje owce, rozpędziliście je oraz ich nie odszukaliście – oto będę na was poszukiwał niegodziwych waszych postępków mówi WIEKUISTY. 3. Ja zgromadzę szczątek Moich owiec ze wszystkich krain, do których je rozpędziłem; sprowadzę je do ich zagród, więc rozplodzą się oraz rozmnożą. 4. I ustanowię dla nich pasterzy, którzy ich będą prowadzić; nie będą się więcej lękały, ani trwożyły, ani ginęły mówi WIEKUISTY. 5. Oto nadejdą dni mówi WIEKUISTY, a wyprowadzę Dawidowi sprawiedliwy szczep; będzie panował jako król i mądrze postępował; będzie na ziemi wykonywał sąd oraz sprawiedliwość. 6. Za jego dni Juda będzie zbawiony, a Izrael zamieszka bezpiecznie; a oto jego imię, którym Go będą nazywać: WIEKUISTY naszą sprawiedliwością! 7. Naprawdę, oto nadejdą dni mówi WIEKUISTY, gdy więcej nie powiedzą: Żyje WIEKUISTY, który wyprowadził synów Izraela z ziemi Micraim! 8. Lecz: Żyje WIEKUISTY, który wyprowadził i sprowadził ród domu Izraela z kraju Północy oraz ze wszystkich krain do których ich wygnał, by osiedli na swojej ziemi! 9. O prorokach. Skruszone jest we mnie moje serce, dygocą wszystkie moje członki. Wobec WIEKUISTEGO i Jego świętych słów jestem jak pijany człowiek, jak mąż przesycony winem. 10. Gdyż ziemia pełna jest cudzołóżników; bo ziemia płacze z powodu przekleństwa, więc wędzną rozłogi puszczy; ich popęd jest ku złemu, a ich mocą bezprawie. 11. Bo kalają się, zarówno prorok jak i kapłan; nawet w Moim Domu napotkałem ich niegodziwości mówi WIEKUISTY. 12. Więc ich droga będzie dla nich jak ślizgawice w ciemności, na których się poślizgną i upadną; gdyż przyprowadzę na nich klęskę, rok ich nawiedzenia mówi WIEKUISTY. 13. Widziałem obmierzłość i u proroków Szomronu; prorokowali przez Baala oraz zwodzili Mój lud Izraela. 14. Ale u proroków Jeruszałaim widziałem zgrozę; oni są cudzołężni, chodzą w kłamstwie i utwierdzają ręce złoczyńców, aby żaden się nie odwrócił od swojej niegodziwości; wszyscy stali Mi się jak Sedom, a jej mieszkańcy jak Amora. 15. Dlatego tak mówi WIEKUISTY Zastępów o prorokach: Oto nakarmię ich piołunem i napoję ich zatrutą wodą; gdyż od proroków Jeruszałaim wyszło skażenie na cały kraj! 16. Tak mówi WIEKUISTY Zastępów: Nie słuchajcie słów tych proroków, którzy wam prorokują – oni was mają, głosząc widzenia swojego serca, nie pochodzące z ust WIEKUISTEGO. 17. Ustawicznie zapewniają bluźnierców: WIEKUISTY powiedział: Dla was będzie pokój! I choćby wszyscy postępowali w pożądlivosti swojego serca, to jednak powiadają: Niedola na was nie przyjdzie! 18. Ale który z nich stanął w radzie WIEKUISTEGO; widział i słyszał Jego słowo? Kto uważał na Jego słowo i je usłyszał? 19. Oto z zapalczywością się zrywa zawierucha od WIEKUISTEGO, a burza już się kłębi; stoczy się na głowę niegodziwych. 20. Nie uśmierzy się gniew WIEKUISTEGO, aż spełni i urzeczywistni zamysły Swojego serca. W następstwie czasów zrozumiecie to dokładnie! 21. Nie posyłałem tych proroków

a jednak biegali; nie przemawiałem do nich a jednak prorokowali! **22.** Bo gdyby stanęli w Mojej radzie, ogłosiliby Memu ludowi Moje słowa i nawrócili ich ze złej drogi oraz od niegodziwości ich postępków! **23.** Czy jestem Bogiem tylko z daleka mówi WIEKUISTY, a nie Bogiem również z bliska? **24.** Czy ktoś zdoła się ukryć w kryjówce, abym Ja go nie widział? mówi WIEKUISTY; czy Ja nie wypełniam niebios i ziemi? mówi WIEKUISTY. **25.** Słyszę, co mówią ci prorocy, którzy w Moim Imieniu kłamliwie prorokują, powiadając: Śniło mi się, śniło mi się! **26.** Jak długo to potrwa? Czy jest coś w sercu tych proroków, co prorokują kłamstwo, tych proroków obłądy swojego serca? **27.** Co rozważają, jakby swoimi snami, które opowiadają sobie wzajemnie, by zatrzeć w pamięci Mojego ludu Me Imię; tak, jak ich ojcowie zapomnieli Me imię dla Baala. **28.** Prorok, co rozporządza snem, niechaj opowie sen; ale ten, który ma Moje słowo, niech w prawdzie powie Moje słowo! Co wspólnego ma plewa z ziarnem? mówi WIEKUISTY. **29.** Czy Moje słowo nie jest raczej jak ogień mówi WIEKUISTY, oraz jako młot, co kruszy skałę? **30.** Tak oto powstanę przeciwko tym prorokom mówi WIEKUISTY, co jeden z drugim, kradną Me słowa! **31.** Oto powstanę przeciwko tym prorokom, którzy przynosząc swój własny język, mówią: On powiedział! **32.** Oto powstanę przeciwko tym, co prorokują kłamliwe sny mówi WIEKUISTY, opowiadają je oraz zwodzą Mój lud swymi kłamstwami i swoją lekkomyślnością; chociaż Ja ich nie posłałem, ani im nie rozkazałem – więc pomóc, nie pomagają temu ludowi mówi WIEKUISTY. **33.** A gdyby ten lud się ciebie zapytał, albo któryś prorok, czy kapłan, mówiąc: Co to za „brzemień” WIEKUISTEGO? Wtedy im odpowiesz, co to jest za brzemień: Zamierzam was pozostawić mówi WIEKUISTY! **34.** Lecz proroka, kapłana, albo któregoś z ludu, kto by powtórzył: „Brzemień WIEKUISTEGO” tego będę poszukiwał na tym człowieku oraz na jego domu. **35.** Ale mówcie tak, każdy do swojego bliźniego oraz każdy do swego brata: Co odpowiedział WIEKUISTY? Albo: Co powiedział WIEKUISTY? **36.** Jednak o „brzemieniu WIEKUISTEGO” więcej nie wspominajcie, bo Jego słowo stanie się „brzemieniem” istocie ludzkiej; gdyż przekręcacie słowa Boga żywego, WIEKUISTEGO Zastępów, naszego Boga! **37.** Tak zatem, mów do proroka: Co ci odpowiedział WIEKUISTY? Albo: Co powiedział WIEKUISTY? **38.** Ale jeśli będziecie powtarzać „brzemień WIEKUISTEGO”, wtedy tak mówi WIEKUISTY: Ponieważ powtarzacie to słowo „brzemień WIEKUISTEGO”, chociaż posyłałem do was, mówiąc: Nie powtarzajcie: „brzemień WIEKUISTEGO”, **39.** oto dlatego oderwę was ostatecznie, odrzucę was sprzed Mojego oblicza i to miasto, które oddałem wam, i waszym ojcom, **40.** oraz złożę na was wieczny wstyd, wieczną hańbę, która nie będzie zapomnianą.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012